

शुना लीढा कामं भवति सुरसिन्धुर्भगवती

तदेषा किंभूता स तु सपदि सन्तापरहितः ॥ ८

மூன்று யுகங்களின் காலான கலியிலிருந்தும் காப்பாற்றுபவளே! நான் உன்னைத் துதிக்கிறேன். அதனால் உன் பெருமை குறைந்து விட்டதா? எனக்கோ எல்லையற்ற செல்வம் கிட்டியது. பகவதியான கங்கையை நாய் நக்கியது. அதனால் அவள் மாறிவிட்டாளா? ஆனால் நாயோ உடன் தாபம் நீங்கப்பெற்றது.

अस्युताஷ्टकम् முற்றிற்று

शिवाभ्यां नमः

१४. डोलानवरत्रमालिका

14. டோலாநவரத்னமாலிகா

(ஸ்ரீதரர் தன் பூஜா கிருஹத்திலுள்ள ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் படத்தை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டி டோலோத்ஸவம் நடத்துகிறார். யசோதையும் ரோகினியும் பக்கத்தில் நின்று ஊஞ்சலை ஆட்டுவதாகப் படம் அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீதரர் என்ற தான் ஆட்டுவதாக எண்ணம் மாறுகிறது. யசோதையும் ரோகினியும் மறைந்து அவ்விடத்தில் 'ஸ்ரீ' யும் 'தரா'வும் (ஸ்ரீதேவியும் பூதேவியும்) ஆட்டுவதாக எண்ணம் மேலிடுகிறது. ஸ்ரீ-தரா- ஸ்ரீதரர் என்று மூவரும் இந்த உற்சவத்தை நடத்துகிறார்கள் என்றும் பெரியோர் கூறுவர்)

श्रीमद्भिरक्षिवलनैः परितस्सरोज-

श्रेणीं किरन्धिरण्मयदिव्यडोलम् ।

यः श्रीधराकलितमाकलयन् मुदा त-

दान्दोळनं स्फुरति नन्दशिशुं तमीडे ॥ १

தங்கத்தாலான தெய்வத்தன்மை மிக்க ஊஞ்சலில் சீர்மிக்க கண் வீச்சால் சுற்றி வரிசையாகத் தாமரைகளை வாரி இறைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீதரர் ஊஞ்சலை ஆட்டுவதை

மகிழ்ச்சியுடன் கவனிக்கிற அந்த நந்த குமாரனைத் துதிக்கிறேன். (1)

आन्दोळनेन मणिसुन्दरडोळिकायां

स श्रीधरोपकलितानि समश्रुवानः ।

मन्दस्मितेन मधुरेण निजान् विधिन्वन्

नन्दार्भको भवतु मे नयनाध्वनीनः ॥ २

ரத்தினங்களால் அழகிய ஊஞ்சலில் ஆடிக்கொண்டே ஸ்ரீதரர் அருகில் கொண்டுதருபவற்றைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு, இனிய புன்சிரிப்பால் தன்னைச் சார்ந்தவர்களை உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற நந்தகுமாரன் என் கண்வழியில் படட்டும் (2)

माणिक्यकुण्डलमनोहरतारहारा-

द्युदामभूषमुपबर्हनिविष्टबाहुम् ।

तं श्रीधराश्रितपदं श्रितदिव्यडोळं

बालं नुमः कमपि वासवरत्ननीलम् ॥ ३

சிகப்பு ரத்தினம் பதித்த குண்டலங்கள், மனத்தை ஈர்க்கிற நக்சத்திர மாலை முதலிய ஒளி மிக்க ஆபரணங்களைப் பூண்டு, திண்டின் மேல் கைவைத்து, ஸ்ரீதரர் திருவடியைத் தாங்க, இந்திர நீல ரத்ன வண்ணம் கொண்ட ஒரு சிறுவனை வணங்குகிறோம். (3)

यः श्रीधरस्मरहरादिविलोचनाञ्ज-

ल्यादीयमानपवनो रमतेऽधिडोलम् ।

आन्दोळनेन जननीकलितेन नन्दन्

मन्दं हसन्मनसि मेऽस्तु स नन्दसूनुः ॥ ४

ஊஞ்சலைத் தாயான யசோதையும் ரோகிணியும் காற்றூட ஆட்ட, அதில் மகிழ்ந்த சிறுவன் இனிய புன்சிரிப்புடன் மென்மையுடன் சிரிக்கிறான். ஆடலால் வெளியாகிற காற்றை

ஸ்ரீதரரும் (விஷ்ணுவும் இந்த ஸ்ரீதரரும் தான்.) மன்மதசத்ருவான சிவனும் மற்றேரும் கண்களாகிற அஞ்சலியால் அள்ளிக்குடிக்கின்றனர். (ஈசனின் உடலில் பட்ட காற்று என்ற பெருமை அதற்கு.) அந்த மென்மையுடன் சிரிக்கிற நந்தகுமாரன் என் மனத்தில் தங்கி இருக்கட்டும். (4)

அநாமுதம் ப்ரவிசகாஸ்த்யமூதாதிநாந் த-

டாஸேவ்யமேதடிடதி ஔதயிதும் படம் ஸ்வம் ।

அஸ்யே நிதாய ரஸயநதிரத்டுலம்

அக்ரேஸ்து மெஸுதரதிரா஡ீகஸா஡்வ஡ீம்: ॥ 4

“இங்கு அமுதமுள்ளது. அமுதம் வேண்டுபவர் இதனைப்பருகட்டும்” எனக் காட்டுவதற்காக ரத்தின ஊஞ்சலின் மீது தன் காலை வாயில் வைத்து ருசி பார்க்கிற மேகவண்ணனான சிறுவர்களின் சக்கரவர்த்தி என் முன் தோன்றட்டும். (5)

டூலாதி஡ூ஡ுப஡ீதூதாபரா஡ீ

஡ாலாந்தராகலித஡ீரலலந்திகா஡்யம் ।

வீயா஡ுசாரூநகராத்ரிதம஡ூநீலம்

஡ாலம் கடா நநு பி஡ானி தடா விசா஡ீம்: ॥ 5

ஊஞ்சலில் ஏறி அமர்ந்து சாய்மானத்திண்டின் மீது முதுகைச் சாய்த்து, நெற்றியின் நடுவே வைரம் பதித்த தொங்கட்டான் ஒளி வீச, புலி நகம் மார்பில் துலங்க, மேகவண்ணனாக விளங்குகிற அந்த பாலனை ஐயமின்றி கண்களால் எப்போது பருகுவேன்? (6)

டூலாந் கதஸ்தடநுஷஜ்ஜிதரத்டுலகூசு

தடூடா ஸ்வ஡ி஡்வமபரா஡ீகவி஡ூமேண ।

அவ்யக்தஜல்படர஡ாஸமு஡ீவிலாஸீ:

டீவ்யந்மமாஸ்து ஡ிடி ஡ிவ்யசிஷு: ஸலீலம்: ॥ 6

ஊஞ்சலில் ஏறி அமர்ந்த பாலன் ஊஞ்சலில் தொங்குகிற ரத்தினக் கொத்தில் தன் பிரதிபிம்பத்தைக் கண்டு இது வேறு ஒரு

பாலகன் எனப்பிரமையால் அத்துடன் மழலை மொழியில் பேசி, மெல்லிய புன்சிரிப்பு முதலிய விளையாட்டால் ஒளியுடன் விளங்குகிறான். அவன் என் இதயத்தில் விளங்கட்டும். (7)

आकल्पितैणमदचित्रकभूतिरेख-

फालं कपोलतलबिम्बितकर्णभूषम् ।

डोलां गतं ब्रजवधूपरि चुम्ब्यमान-

श्रीमन्मुखं कमपि दिव्यशिशुं स्मरामः ॥ ८

நெற்றியில் கஸ்தூரியாலான திலகம், விபூதியின் கோடு வரையப்பட்டு, (கண்ணாடி போன்ற) கன்னத்தில் காதணி பிரதிபிம்பமாகத் தெரிய, கோகுலத்துப் பெண்கள் முகத்தில் முத்தமிட ஊஞ்சலாடுகின்ற அந்த திவ்ய சிசுவை மனத்திற்கொள்வோம். (8)

आभीरपुण्यविभवावतरोऽधिडोलं

यः श्रीधराकलिततच्चलनैः प्रहृष्यन् ।

अत्येधितैः कलशसिन्धुतरङ्गडोला-

न्दोलैरिवास्तु हृदि मे स किशोरमौलिः ॥ ९

கோகுலத்து இடையார்களின் புண்ணியங்களின் விளைவாக அவதரித்தவன், ஸ்ரீதரர் ஆட்ட, ஊஞ்சலின் மீது அமர்ந்த பாலன், காவேரியின் பேரலையாகிற ஊஞ்சலில் ஆடுவது போன்ற உணர்வுடன் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறான். அந்த சிறுவர்களின் தலைவன் என் உள்ளத்தில் துலங்கட்டும். (9)

श्रीबालकृष्णविनुतिं नवरत्नमाला-

ख्यानामिमां परिपठत्युदितादरो यः ।

सत्पुत्रसम्पदमियादचलाञ्च लक्ष्मीं

श्रीकृष्णभक्तितिलकश्च भवेत् स धन्यः ॥ १०

ஒன்பது ரத்தினங்களாலான மாலையாக அமைந்த இந்த பாலகிருஷ்ண ஸ்துதியை ஆர்வத்துடன் படிப்பவன் நல்ல

ஸ்ரீமடத்தின் தோற்றம்

ஸ்ரீமடத்தில் கங்கைக் கிணறு

புதல்வர்களையும் அகலாத செல்வத்தையும் பெற்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பக்தர்களில் சிறந்தவனாக பாக்கிய சாலியாக ஆவான்.

டோலா ந்வரத்னமாலிகா முற்றிற்று

शिवाभ्यां नमः

१५. गङ्गाष्टकम्

15. கங்காஷ்டகம்

ஸ்ரீதர அய்யவாள் தன் வீட்டுக்கிணற்றில் கங்கை தோன்றும்படி சிவபெருமானிடம் வேண்டினார். பித்ருக்களின் சிராத்ததினத்தன்று சிராத்தத்திற்காகப் பக்குவப்படுத்தியிருந்த உணவைக் கடும்பசியால் வாடி உணவு தர வேண்டிய சாம்பானுக்கு உணவிட்டமையால் சிராத்தம் வீணாக நேர்ந்தது. அதைத் தவிர்க்க சிராத்தத்தில் பங்கு பெற வரிக்கப்பட்ட பெரியோர்கள் கங்கையில் நீராடுதலைப் பரிஹாரமாகக் கூறினர். அந்நிலையில் அன்று கங்கைக்குச் சென்று நீராடிப்பின் சிராத்தம் செய்வது நடவாததொன்று. ஸ்ரீதரர் சிவனை வேண்ட சிவனது அருளால் கங்கை வீட்டுக்கிணற்றில் பொங்கி வந்தாள். அதில் நீராடி ஸ்ரீதரர் தூய்மை பெற்று பித்ருக்களுக்கான சிராத்தம் செய்தார் என்பர். அந்நிலையில் ஸ்ரீதரர் சிவனை வேண்டுவதும் உடன் அவருளால் கங்கை தோன்றியதும் இந்தத்துதியில் இடம் பெறுகின்றன.

शम्भो भवन्नामनिरन्तरानुसन्धानभाग्येन भवन्तमेव ।

यद्येष सर्वत्र तथाऽन्त्यजेऽद्य पश्यत्यहो कोऽत्र कृतोऽपराधः ॥

சம்புவே! உமது திருநாமத்தை இடைவிடாமல் உள்ளத்தில் நினைப்பதனால் பெற்ற பாக்யத்தால் உம்மையே எல்லாவற்றிலும்- இன்று இந்த கடைப்பிறப்போனிடமும் இவன் காண்கிறான். இதில் ஏது தவறு? (1)

अस्त्वेष मन्तुः पितृयज्ञनिष्ठे गङ्गाप्लवो यो विहितोऽपचित्यै ।

दूरात्तु तन्नामजपेन शुद्धिर्न स्यात् कथं मे स्मृतिरथवादः ॥ २